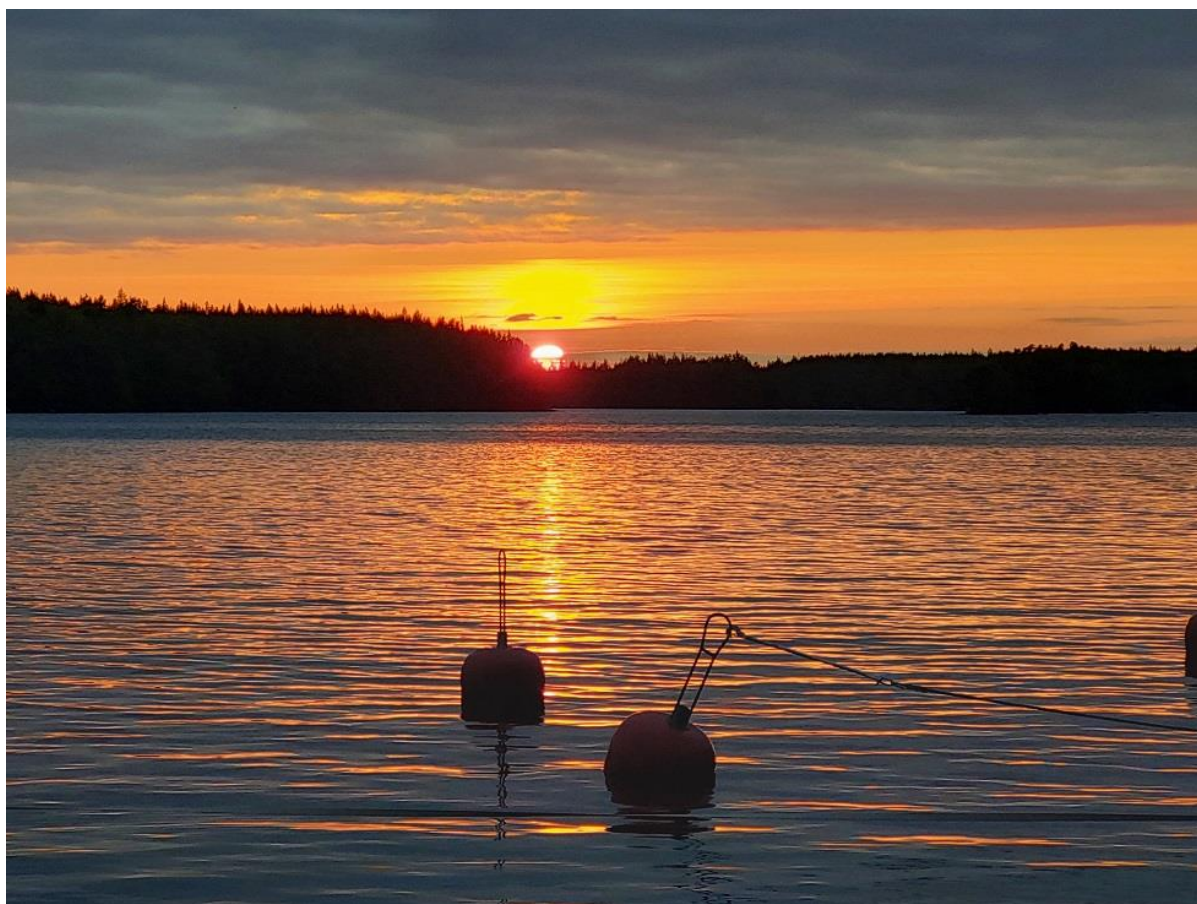

ENONSELKÄ

Lahden Navigaatioseuran jäsenlehti

3/2021

Sisällys

Vuoden 2021 uudet laivurit	2
Kevään 2022 laivurikurssit	2
Veneilysää-koulutus torstaina 31.3.2022	3
Tarina yhdestä Atlantin ylityksestä	3

Vuoden 2021 uudet laivurit

Vuonna 2021 saaristolaivurin arvonimen ansaitsivat

Anni Eskelinen	Heidi Hasunen
Jari Häkkinen	Mika Hämäläinen
Jarmo Iivonen	Piia Kallioinen
Markku Kantinkoski	Roni Keituri
Kaija Korvenoja	Piia Leinonen
Markus Nummela	Henry Nyman
Marko Riikkula	Aatu Ripatti
Tuomas Ripatti	Ilkka Uurtimo
Pauli Vesalainen	Bengt Wahlroos

Rannikkolaivurin arvonimen ansaitsivat

Martti Kiiskilä	Jarno Ovaska
-----------------	--------------

Avomerilaivurin arvonimen ansaitsivat

Marko Ahola	Panu Heinonen
Caius Murtola	Pekka Raninen
Asko Saukko	

Tilaan DIPLOMIN
S-posti:
... tämä johdanto!
... kuuluu moottorivene on 13 metriä pitkä, sen syväys on 1,2 metriä ja
ratkaista halutussa järjestyksessä.
1. Kello 11.15 olet 3,0 metrin väylällä. Skomak...
linjamerkki on suoraan sivulla oikealla.
illoin Norrbådananin tum...
emmalla?

Kevään 2022 laivurikurssit

Wellamo-opistossa Lahdessa käynnistyy keväällä 2022 kaksi laivurikurssia.

Kaikille vesilläliikkujille suosittelemme saaristonavigoinnin kurssia. Kurssi pidetään maanantaisin alkaen 10.1.2022 klo 17.30-20. Jatko-opista kiinnostuneille tarjolla on rannikonavigoinnin kurssi tiistaisin alkaen 18.1.2022 klo 17.30-20.

Sekä kurssilaiset että itseopiskelijat ovat tervetulleita tenttiin perjantaina 22.4.2022.

Veneilysää-koulutus torstaina 31.3.2022

Onko rannikonavigointikurssin sääoppi päässyt jo painumaan unholaan tai kenties rannikonavigointi on vielä käymättä ja kaipaisit lisätietoa sääilmiöistä vesilläliikkujan näkökulmasta?

Lahden Navigaatioseura on järjestää meteorologi Petri Takalan pitämän veneilysää-koulutuksen

Wellamo-opistolla to 31.3.2022 klo 17.30-20.30.

Aiheita ovat mm.

- Sään synty ja ilmastolliset tuulivyöhykkeet
- Ilmanpaine ja tuuli
- Säärintamat oikkuineen ja pilvikuvineen
- Ilmamassan ja säärintamien vaikutus tuuleen ja näkyvyyteen
- Keskituuli ja puuskat sekä merellä että sisävesillä
- Mitä pilvistä voidaan päätellä
- Ukkospilvet ja puuskarintamat
- Tyypillisimmät paikallisilmiöt (Suomi ja ulkomaat)
- Sumu
- Aallot ja mainingit

Koulutus on maksuton Lahden Navigaatioseuran jäsenille.

Jos kiinnostuit, ilmoittaudu lähettämällä sähköpostia osoitteeseen info@lahdennavigaatioseura.fi. Koulutukseen mahtuu 60 osallistujaa ja paikat jaetaan ilmoittautumisjärjestyksessä.

Tarina yhdestä Atlantin ylityksestä

1. osa – Ennen kuin köydet irtoavat

Kun saimme kutsun ylitykselle, olivat tähdet valmiiksi oikeassa asennossa. Kesäloma oli edessä, suunnitteilla purjehdusta anyway. Ennen lopullista päätöstä mielessä pyöri jännitys ja palava halu tarttua mahdollisuuteen. Nyt tai ei ehkä koskaan, Carpe diem. Toisaalta mieli epäröi, jos ei kuitenkaan... Joskus myöhemmin sitten...

Vahvistin 23.7.2020 klo 9:01 kippari Pasi Salmiselle, että olemme mukana. Pasi järjesti välittömästi tapaamisen tulevan miehistönsä kanssa. He, jotka

eivät fyysisesti päässeet paikalle osallistuivat muodikkaasti Teamsin välityksellä. Tapaamisessa varustamo, kuten me omistajatahoa hienosti kutsuimme, edusti Hannu Hartman. Hän kertoi elävin sanoin ja värikkäin kuvin veneen ominaisuuksista ja luonteenpiirteistä. Samalla pääsimme kysymään tärkeitä asioita ensimmäistä valtameren ylitystämme varten.

S/Y Sissi, Hallberg Rassy 46, ei ole mikä tahansa saippuarasia, vaan valtameriluokkaan katsastettu, isoille merille suunniteltu jahti.

Tehtävänä on veneen tuominen Eurooppaan ennen hurrikaanikauden alkamista.

Lähdön ajankohdaksi vahvistui 25.7. klo 03:00. Siis vain kaksi vuorokautta lähtöön.

Eivät olleet helpot nuo pari päivää. Ensin halkesi hammas, eikä sitä voitu pelastaa. Puoli hammasta poistettiin ja tilalle laitettiin väliaikainen paikka reissun ajaksi. Seuraavaksi meni puhelin, ja eikun kauppaan uutta ostamaan ja virittelemään. Jossain välissä reseptilääkkeiden ja muiden apteekkitavaroiden hankinta. Lentolippujen ostaminen miehistölle, ei sekään mennyt helpoimman mukaan vaan vei kaikkinsa kuusi tuntia.

Koronatodistukset piti hankkia. Pariisissa jatkolennot mennessä ne eivät saaneet olla yli 72 tuntia vanhoja. Terveystalo avasi labran meitä varten, jotta tuo määrä saatiin toteutumaan. Mutta eihän niitä todistuksia sitten saatukaan kuten oli sovittu, vaan lähdön tunteina vielä jokainen erikseen chattäsi Terveystalon päivystävän lääkärin kanssa.

Laukut oli pakattu just in time, kentälle lähdimme ilman silmällistäkään unta.

Charles De Gaullen kentällä istuimme ensimmäistä kertaa samassa pöydässä koko joukko. Edes kippari Pasi Salminen ei entuudestaan tuntenut kaikkia miehistönsä jäseniä, mutta oli tietysti eri tavoin selvittänyt heidän sopivuutensa vaativalle matkalle. Kevyen lounaan merkeissä suoritettu esittäytyminen ja käyty keskustelu loivat turvallisuuden tunnetta ja hyvää henkeä. Kipparina tulee olemaan kokenut, monilla siirtopurjehduksilla ja useilla ylityksillä meritoitunut Pasi Salminen. Miehistössä Pekka Granroth, useita pitkiä purjehduksia Tyynellämerellä ja Atlantilla seilannut konkari, Timo Sutinen, kokenut ylittäjä, Ari Pietiläinen, kilpapurjehtija, merilläkin purjehtinut, mutta nyt lähdössä ensimmäiselle ylitykselleen ja sitten joukon kokemattomimpina vaimoni Minna ja minä. Omalla retkipurrella purjehdimme kesäisin Päijänteellä ja muutamia merireissujakin olemme päässeet kokemaan.

Noin puoli tuntia ennen koneeseen astumista Ari sai viimein koronatodistuksen puhelimeensa. Siitä seurasi reissun ensimmäinen yhteinen ”Hiiohoi” -huuto.

Ilmassakin oli juhlan tuntua, kun lähes tyhjässä jumbossa skoolasimme häpäivämme kunniaksi. Minna sai lahjaksi otsalampun, josta löytyi punainen valo yövahteja varten.

Martiniquen lentokentälle laskeuduimme myöhään iltapäivällä 26.7.2020.

Kun olimme löytäneet SY Sissin, olimme nälkäisiä. Ainoassa auki olevassa ravintolassa nautittu valtava Barbeque Ribs -annos ja kyytipojaksi nautitut oluet saivat jokaisen silmäluomet luppasemaan.

Ensimmäinen Sississä nukuttu yö oli kuuma, mutta se ei ollut vielä mitään verrattuna päivälämpötilaan. Kippari ei armahtanut, vaan komensi pari meistä hankkimaan aamiaistarvikkeita. Muu miehistö aloitti veneeseen tutustumisen, vai pitäisikö sanoa perehtymisen, sillä tehtävä hoidettiin pieteetillä. Yhtään koloa ei jätetty tutkimatta, eikä tarviketta tarkastamatta. Iltapäivisin Pasi järjesti erilaisia sulkeisia, ja mikäli suoriuduimme annettuun aikaan, kippari taikoi nautittavaksemme, mitäs muutakaan kuin, gin & tonicit. Kun kielenkannat oli irrotettu, oli aika siirtyä illalliselle johonkin sataman läheisyydessä olleista ravintoloista.

Viimein koitti bunkrauksen aika. Kokki ja kokenut seilori Sutisen Timo kaivoi kassistaan edellisen ylityksen muonitus suunnitelman. Ajatuksena oli, että pyöräytetään viikon menu muutaman kerran läpi. Purjehduksella jokainen joutuisi laittamaan ruokaa, joten kukin sai esittää toiveita ostoslistalle. Kun suunnitelma oli valmis, Timo ohjeisti tehtävät kauppareissulle. Pareittain hoidettavaksi tuli osa ostoslistasta. Kieliongelmistä huolimatta saimme kuljetuksen ostoksille järjestymään seuraavalle aamulle. Huhhuh, kyllä sitä tavaraa sitten tulikin. Lihaa, kalaa, kanaa, appelsiineja, sitruunoita, limejä, omenoita, perunoita, bataatteja, yrtejä, erilaisia säilykkeitä, kahvia, teetä, talouspaperia, pesuaineita ja tietysti suklaata ja suolapähkinöitä yövuoroihin,

inkivääriä luonnonlääkkeeksi meripahoinvointiin ja vettä riittävästi. Riittävästi tarkoitti, että viiden litran kanistereissa ja litran pulloissa oli makeaa vettä jokaiselle kolme litraa päivässä kuukauden tarpeeseen, laske siitä.

Melkoinen määrä säiliöveden lisäksi. No, kyllä Sissi nämä kantaa jaksaisi, mutta mihin kaikki

laitetaan. Hikisen talkoon jälkeen hedelmät ja vihannekset oli pesty ja asetettu verkkoihin. Kun vedet ja muutkin tavarat olivat löytäneet paikkansa tunnelmassa, oli aistittavissa lähdön jännitystä.

Jännitystä lisäsi lähestyvän trooppisen myrskyn odotus. Sataman marinerot olivat jo parin päivän ajan valmistautuneet myrskyyn siirtämällä satamassa olevat veneet kauemmas laitureista, kantamalla kaiken irtonaisen suojaan ja köyttämällä tavaroita kiinni. Päivällä tuuli oli koko ajan voimistunut ja illalla istuskellessamme sitloorassa se sitten iski, sade ja myrsky. Läheisestä veneestä pamahti keulan rullapurje auki, mikä piti valtavaa meteliä. Pari meistä kimposi sateeseen auttamaan, ja tovin kuluttua tilanne oli hallinnassa. Uskomatonta, kuinka sykkyrään veneen köydet olivat hetkessä menneet, mutta onneksi purje säilyi ehjänä. Palkkioksi yksin purjehtiva naapuri tarjosi mojuvat viskit, joita sankarit nautiskelivat muiden sissiläisten kateellisten katseiden alla.

Olimme ehtineet tutustua Markkuun, suomalaiseen purjehtijaan, joka oli pitänyt yksinäistä Sissiä silmällä. Aamulla hän tuli kylään ja kertoi myrskyn saaneen nimen mikä tarkoitti että ”se oli sitten virallisesti hurrikaani”. Samalla opimme, että myrskyn nimeämisen tarkalla kellonajalla on suuri merkitys vahinkoja korvattaessa. Vasta hetkestä, jolloin nimi annetaan, vahingon korvauksia aletaan maksamaan ns. hurrikaanivakuutuksista. Onneksi me olimme satamassa, kun Isaias -hurrikaani pyyhkäisi yli.

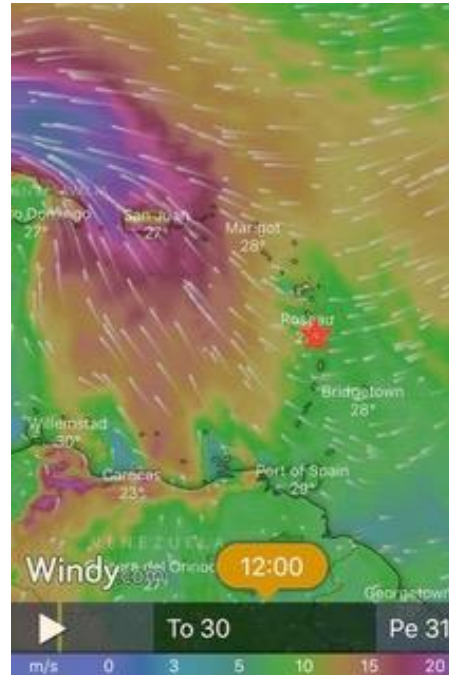
Tutkailtuamme sää- ja tuuliennustuksia päätimme odottaa vuorokauden verran ja lähteä sitten hyödyntämään myrskyn häntää. Luvassa olisi vauhdikas alkumatka.

Päätöksestä seurasi vuorokauden verran ”ylimääräistä” aikaa, ja niinpä päätimme vaihtaa mastossa sijaitsevan kansivalon, jonka toimimattomuuden olimme tarkastuksessa havainneet. Tottunein ottein Pekka kiipesi mastoon ja vaihtoi valon tarkastaen samalla koko maston saalinkeineen.

Olo Martiniquella oli ollut lämmön ja kosteuden johdosta erittäin tukalaa. Ainoa siedettävä paikka oli Sissin sisätilat, sillä sataman sähköt mahdollistivat ilmastoinnin jatkuvan käytön. Siitä huolimatta kaikki t-paidat ja shortsit olivat jo käytetty. Saarikierros saisi jäädä seuraavaan kertaan, sillä lopun viimeisestä päivästä päätimme käyttää pyykäten. Siihen kylältä löytyikin siisti itsepalvelupesula.

Aamiainen, polttoaine- ja vesisäiliöiden täyttö sekä kanistereiden kiinnitys kannelle. Kippari antoi odotetun käskyn 30.7.2020 klo 13:30. ”Irrottakaa köydet laiturista”.

Jatkuu seuraavassa numerossa...

Petri Hämäläinen

Takarivissä: Timo Sutinen, Minna Hämäläinen, Petri Hämäläinen

Eturivissä: Pekka Granroth, Pasi Salminen, Ari Pietiläinen

Yhteystiedot

Lahden Navigaatioseura ry c/o Päivi Rahkonen Pietiläntie 63 15700 LAHTI	Kotisivu: www.lahdennavigaatioseura.fi Sähköposti: info@lahdennavigaatioseura.fi
Pankki: IBAN FI87 4212 1120 1292 53 BIC ITELFIHH	Y-tunnus: 3027679-6 Suomen Navigaatioliiton jäsen nro: 11

Hallitus

Kommodori	Pasi Salminen	040 849 1591	pasi.salminen@sweco.fi
Varakommodori, talous, jäsenlehti, kotisivut	Päivi Rahkonen	044 289 9501	paivi_ins@hotmail.com
Katsastuspäällikkö	Toni Finsk	040 046 3211	finsk@phnet.fi
Jäsenrekisteri	Helena Heinonen	040 035 3484	helena.heinonen@gmail.com
Facebook	Sami Rahkola	040 198 2778	sami2rahkola@gmail.com
	Petri Hämäläinen	040 081 9657	petri.hamalainen@ppa.inet.fi

Opettajat

Saaristo	Helena Heinonen	040 035 3484	helena.heinonen@gmail.com
Rannikko	Päivi Rahkonen	044 289 9501	paivi_ins@hotmail.com
Avomeri	Tuija Piltti	044 577 4075	tuija.piltti@gmail.com

Katsastajat

Katsastuspäällikkö	Toni Finsk	040 046 3211	finsk@phnet.fi
	Petri Lampola	040 045 7707	petri.lampola@phnet.fi
	Jussi Luomalahti	050 528 9171	jussi.luomalahti@outlook.com

Muut vastuut

Sihteeri, myyntitarvikkeet	Veikko Leinonen	040 513 4550	veikkok.leinonen@gmail.com
Enon tukikohdan isäntä	Juha Roine	040 051 7947	juha.roine@luukku.com